

Sygn. akt V KO 78/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sw sprawie **R. Ł.**,
oskarżonego o przestępstwo z art. 191 § 1 k.k.
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej,
bez udziału stron,
w dniu 30 listopada 2016 roku,
wniosku Sądu Rejonowego w W.,
z dnia 22 września 2016 r. (V K (...)),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę R. Ł. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w W. wpłynął akt oskarżenia przeciwko R. Ł. o popełnienie czynu z art. 191 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w W., jako Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy, postanowieniem z dnia 22 września 2016 roku (V K (...)), na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi równorzędnemu z uwagi na to, że oskarżony jest osobą schorowaną, cierpiącą na zespół Parkinsona, głuchotę związaną z uszkodzeniem płatów skroniowych, ograniczone zaburzenia zachowania i osobowości oraz upośledzenia umysłowe. Argumentując złożony wniosek Sąd Rejonowy wskazał, że oskarżony mieszka w K., a stan oskarżonego, w szczególności jego ograniczona

sprawność fizyczna – co zostało poparte opinią biegłego neurologa – w praktyce uniemożliwiają mu przemieszczanie się z K. na rozprawy sądowe we W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstąpienie od zasady rozpoznania sprawy przez Sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego Sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Jest to kryterium podstawowe, zaś przepis art. 37 k.p.k. nie może podlegać wykładni rozszerzającej (zob. postanowienie SN z dnia 13 marca 2014 r. IV KO 14/14).

Po zapoznaniu się z przedstawionymi we wniosku argumentami uznać należy, że wniosek Sądu Rejonowego w W. jest zasadny, ze względu na stan zdrowia oskarżonego. Z opinii biegłego neurologa wynika jasno, że oskarżony cierpi na wymienione we wniosku schorzenia. Takie choroby, jak zespół Parkinsona, głuchota związaną z uszkodzeniem płatów skroniowych, ograniczone zaburzenia zachowania i osobowości oraz upośledzenia umysłowe uniemożliwiają oskarżonemu swobodne przemieszczanie się, a w niniejszej sprawie przejazd z K. a do Sądu w W. wymagałby pokonania trasy ponad 200 km. Z tych względów zasadne jest odstąpienie od zasady, o której mowa w art. 31 § 1 k.p.k. i przekazanie sprawy R. Ł. Sądowi Rejonowemu w K..

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.